

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 39. Nicolaus Laurentius Tribunus populi Romani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul.XIV.
A.C.1347.

§. XXXIX.

*Nicolaus Laurentius Tribunus populi
Romani.*

Sup. §. 14.
F. Vill. l. 12.
c. 89.

Inter Romanos Oratores, per quos Cle-
mens VI in principio pontificatus sui
Romam invitabatur, erat Nicolaus Lau-
rentius, Italice Nicolo di Rienzo, ac bre-
vius Cola-Rienzo, filius molitoris, ac Ro-
mæ Notarius, vir eloquens & audax: qui
magnum ad senatum die Pentecostes
20 Maji anno 1347 ibi habitum legatio-
nem Avenione per se obitam referens
tantum adhibuit artificium, ut per accla-
mationem in Tribunum populi coopta-
retur; ut subornati quidam de plebecu-
la cum eo constituerant. In possessio-
nem Capitolii plena cum potestate mis-
sus, mox Nobilibus Romæ ac viciniae
Viris adempta penitus autoritate, illo-
rum præcipuos, qui prædones illic &
circumjectis in locis fovebant, captos
tam severe habuit, ut de die ac nocte
nemo non securus ultro citroque com-
meare possit.

Die festo S. Petri ad Vincula 1 Au-
gusti novus Tribunus per Oratorem popu-
li se armari Equitem in æde Lateranensi
curabat: & quia hujus ceremoniæ ini-
tium ducebatur a lavatione, honoris cau-
sa se lavabat in labro, in quo Constanti-
BUS

nus per S. Silvestrum baptismate lustratus esse credebatur tum temporis. Ad solemnem hunc actum, quo armabatur Eques, numerosum duxerat comitatum: congregatoque populo sermonem habens agebat se facturum, ut tota Italia Romanæ in veterem modum sit obnoxia, & urbes libertate ac juribus fruantur suis. Tum recitari jubebat patentes litteras eodem die 1 Augusti scriptas in hanc sententiam.

Sæcul. XIV.
A. C. 1347.

Hocsem.
Leod. l. 2.
c. 35.

Ad gloriam Dei, Apostolorum Petri & Pauli, ac S. Joannis Baptistæ, ad honorem Sanctæ Ecclesiæ Romanæ matris nostræ, ad felicitatem Papæ nostri Domini, ad incrementum sanctæ urbis Romanæ, sacræ Italiæ, ac totius fidei Christianæ Nos Nicolaus candidatus Spiritus Sancti Eques severus & clemens, liberator urbis, studiosissimus fautor Italiæ, amator orbis, & Tribunus Augustus, ut imitemur libertatem veterum Principum Romanorum notum facimus universis, populum Romanum de sententia sapientium omnium agnovisse eandem penes se auctoritatem, potestatem, ac jurisdictionem in orbem totum, quam habuerit a principio, ac revocasse cuncta privilegia non sine damno auctoritatis suæ concessa. Nos igitur, ne doni & gratiæ Sancti Spiritus avari videamur & ingrati; populi que Romani ac Italiæ ju-

Sæcul. XIV.
A. C. 1347.

ra labascere diutius patiamur: Romam esse principem orbis universi urbem, ac fundamentum totius religionis Christianæ, Italosque omnes liberos & cives Romanos pronunciamus.

Declaramus etiam Imperium & Imperatoris electionem pertinere ad urbem Romanam totamque Italiam: & cunctis Regibus, Principibus, & aliis, qui jus ad Imperium aut electionem Imperatoris sibi arrogant, denunciamus, ut se sistant nobis, aliisque Prætoribus Papæ ac Romani populi in Lateranensi templo S. Joannis futura Pentecostes die, quam illis pro qualibet dilatione præstituimus: alioquin agemus ex præscripto Juris, ac secundum gratiam Spiritus Sancti. Præterea nominatim Ludovicum Baviaræ Ducem, & Carolum Bohemiæ Regem, qui se dicunt electos Imperatores, cum quinque cæteris Electoribus ad nos citamus. Sed authoritati Ecclesiæ, Papæ, sacrique Collegii nihil omnino derogare volumus.

J. Vill. sup.
Rayn. 1347.
n. 17.

Eodem die Tribunus promulganda quoque curavit certa privilegia per Papam sibi concessa cum munere gubernandi Romam. Romani scilicet in Rectores urbis elegerant Raymundum Episcopum Urbevetanum, Papæ illic Vicarium in rebus sacris, & Nicolaum Laurentium; & Papa hoc eis officium confirmave-

maverat in tantum tempus, quantum si-
 bi placeret. At Nicolaus suis duntaxat
 privatis commodis intentus regimine ur-
 bis exclusit Episcopum: qui ejus moli-
 tionibus diutius ferendis impar discessit
 Roma. Hæc Papa ipse memorat in
 suis ad populum Romanum litteris: u-
 bi semper de Nicolao Laurentio loquens
 adjungit:

Non dubitat sacrilegas manus suas
 extendere ad usurpandas perperam ter-
 ras & jura Ecclesiæ; ac huic subjectos
 premere tributis novis. Et postea: Per
 contemptum Christianæ fidei priscas eth-
 nicorum ceremonias resumpsit, ineptas
 coronas varias accipiens. Revera Ni-
 colaus per Viros insignes primariis di-
 gnitatibus Ecclesiarum quinque sibi dan-
 das curavit totidem coronas diversis ex
 foliis, nimirum quernis, hederaceis, myr-
 teis, laureis, & oleagineis. Cum vero
 ethnici has arbores reputarent sacras
 certis Djis Deabusque: primi Christiani
 pro cultu falforum Numinum habebant
 usum ejusmodi coronarum: ac Tertul-
 lianus peculiari eum libro tractavit.

Deinde Papa Caroli Luxemburgii,
 Ludovici Bavari, ac Electorum Imperii
 citationem a Nicolao Laurentio factam
 redarguens, ad Romanos inquit: Hic mi-
 ser haud considerat, quanta sic adulans
 pericula vobis accersat concitando in vos

Sæcul.XIV.

A.C.1347.

n. 18.

Hocsem.

p. 505.

Sup.lib.6.

§. 2.

De cor. mil.

Sæcul. XIV. indignationem Regis Caroli, omniumque
A.C. 1347. Germanorum; & quantopere nostram
 erga vos benevolentiam minuat, vos a
 pietate in nos ac Ecclesiam avocare stu-
Rayn. n. 19. dens. Scelestâ lingua violat Ecclesiam
 universalem; dum hanc & urbem Ro-
 mam esse rem eandem dicit: quapropter
 se suspectum reddit de schismate ac
Alb Argent. hæresi. Romanos Clericos extra urbem
chr. p. 140. commorantes eo redire iussit affixo pa-
 lam edicto. Scriptor coævus addit cre-
 ditum Tribunum scripsisse Papæ Clemen-
 ti, si Romam intra spatium anni non re-
 veniret, necresideret inibi, fore, ut alium
 Papam faceret cum Romanis.

Rayn. n. 20. Clemens pergit: Per Legatum no-
 strum Bertrandum Cardinalem Presby-
 terum de S. Marco moneri Nicolaum cu-
 ravimus, ut has stultitias & hos errores
 deponeret. At occalluit in superbia sua.
 Itaque hortamur & suademus, ut omni-
 no desistatis Nicolaum sequi, nullam ei
 opem, & consilium præstetis nullum; sed
 deserto homine permaneat obediens
 Ecclesiæ filii, ut porro mereamini nostros
 favores & gratias paternas. Dabat 3
 Dec. 1347. At interea quidam Romani
n. 21. Nobiles per Cardinalem Bertrandum in-
Baluz. vit. stigati conjuravere in Nicolaum Lauren-
p. 265. 884. tium: qui a populo destitutus relicta Ro-
Vill. l. 12. ma 15 Decembris mari Neapolim fugit
c. 104. persona-

personatus, & ad Ludovicum Hungariæ Sæcul. XIV.
Regem transiit. A.C. 1347.

§. XL.

Mors Ludovici Bavari.

Eodem anno obiit Imperator Ludovicus
Bavarus. Ut venandi studio duce- Rebdorf.
batur: 11 Octobris mane exhibat Mona- an. 1347.
chio hilaris, ac de filio sibi recens nato Alb. Argent.
lætissimus; & ursum insequabatur. Sed p. 141.
sub meridiem subito nervorum stupore Vill. l. 12.
seu apoplexia correptus ex equo cecidit c. 105.
inter suos duo ab illa urbe milliaria: &
repente vitam amisit, postquam triginta
tres annos ut Rex Romanorum, & un-
deviginti ut Imperator regnaverat. Mors
ejus pro animadversione divina est habi-
ta: quia per aliquot annos constituti ab
eo Prætores ac Judices opprimebant e-
genos, ac justitiam male administra-
bant. Ipse ac liberi ejus in suis itineri-
bus per habitationes oneri magno erant
Præfulibus, Ecclesiis, & coenobiis. O-
derat Clerum sæcularem, & distitabat,
si aurum accumulare ut lutum possit,
haud conditurum se collegia Canonico-
rum secularium. Ita decessit non exso-
lutus censuris sibi per Summos Antisti-
tes irrogatis: Monachii tamen primario
in templo Dominæ Nostræ maximas in-
ter ceremonias ut Imperator sepultus
est